
Chàng Trai Mò Ngọc Trai Trúc Chi

Ngọc trai hình thành từ máu. Máu Cá Ông làm vảy, trong vảy Cá Ông có máu, một thứ máu tinh khiết, linh thiêng.

Ngày ngọc trai vừa tượng hình, nơi nào nước hư, biển không sạch là ngọc trai bỏ ra đi... Truyền thuyết ở làng biển nói thế.

Sau cái đêm chàng trai có khuôn mặt ngọc cho bà con biết đầm Rô có ngọc, bỗng có kẻ trộm từ bên kia làng Qui Đen nửa đêm kéo qua, giăng lưới, quăng chài, cướp ngọc. Thế là ngọc "máu Cá Ông" bỏ đi ra biển vì đầm Rô bọn quỉ làm hư nước, hư sóng. Ngọc đi rồi, nhưng ánh sáng ngọc vẫn ở trong mắt chàng trai.

Một hôm chàng trai theo thuyền ra biển, ánh sáng từ đáy biển rọi lên chàng. ánh sáng từ đáy biển gặp ánh sáng ngọc trong mắt chàng khiến chàng nhìn thấy một thế giới ngọc trai bày ra lấp lánh cả một vùng biển. Chàng trai xin già làng cho mình xuống biển tìm ngọc.

Già làng không có ánh sáng ngọc trong mắt nên không tin, không muốn cho chàng xuống biển. Thấy chàng trai quyết tâm các già làng đành chấp thuận.

Các già làng trao cho chàng trai chiếc áo đẹp cắt ra từ buồm để chàng trai mặc vào phòng chống chất độc ngọc trai. Chàng lặn xuống vừa chạm đất, bỗng trăm ngàn đàn sứa phun bọt vào mình.

Chàng trai bơi lách giữa đàn sứa đội ô khi tàn, khi chụm. Chàng trai bơi vào đàn tôm tít thì đụng phải tôm ruốc đang phóng gai nhọn như kim. Chàng đã thấy từ phía xa những lâu đài san hô, lâu đài ốc, và những ánh mắt ngọc trai khép mở đón ánh nắng mặt trời trên cao... Chàng trai vội bơi vút đi từ phía sau, những con mực khổng lồ vươn vòi chọc trời nhưng trời sao nổi khi ánh sáng ngọc từ trong mắt chàng trai rọi tới.

Trước mặt chàng trai là một lâu đài. Vừa tới gần, thỉnh thoảng trăm ngàn luồng nước đỏ như máu phun tới tấp vào chàng. Chàng nhìn rõ những con ngọc non lượn vòng nhả ánh sáng. Còn ngọc già không tiếc gì máu bắn xiên vào kẻ lạ. Máu huyết ngọc làm chàng trai lão đảo... Chàng trai kịp lặn xuống biển lấy hơi thở đất rồi lặn dưới tầm phóng của ngọc.

Trầm kín áo đệm và hơi đất làm chàng thấy khỏe thêm. Giờ chàng trai chỉ còn vói tay là chạm vào ngọc. Ngọc đủ hình đủ dạng hao hao như bông hoa biển. Đến gần, những con ngọc khéo hết miệng, nhưng màu ánh sáng chung quanh ngọc vẫn phát ra. Đây là thứ ánh sáng chúng được ngậm của rặng đồng, của hoàng hôn và giữa trưa chói chang nắng.

Chàng trai bơi đến gần từng con khi miệng nó đã ngậm kín. Chàng dùng tay gỡ, nhưng ngọc vẫn không hở miệng. Cuối cùng chàng rọi ánh sáng mắt vào, đó là thứ ánh sáng ngọc, làm con ngọc nào cũng từ từ mở ra sáng lấp lánh. Chàng trai đưa miệng sát vào miệng ngọc hút thật mạnh, chàng nghe từng viên ngọc nằm gọn trong miệng, lưỡi thấy mát, cả người chàng tỏa rạng ngọc.

Ngậm được ngọc, chàng trai cảm thấy người nhẹ lâng lâng tưởng như có thể bay được. Chàng rẽ nước bằng hai bàn tay, không hiểu sao những đàn tôm tít, tôm ruốc, mực khổng lồ lại tránh xa chàng.

Vừa lên khỏi mặt nước, chàng nghe nhiều tiếng kêu của già làng:

- Nhìn kia, người anh ta tỏa sáng.
- ánh sáng ngọc đấy.

Chàng trai nhả những viên ngọc ra. ánh sáng ngọc chói ngời. Viên ngọc lặn trong bàn tay người tỏa sáng. Nhiều tiếng nói cất lên sung sướng:

- Ngọc đã về làng Cọp Râu Trắng rồi...
- Ngọc đã về làng Cọp Râu Trắng...

Từ đây chàng trai được dân làng tôn xưng là Tài Ngọc đứng trong hàng các vị "Tài" có thể đặt trên các bệ thờ đình làng Cọp Râu Trắng.